

Sygn. akt I C 413/12 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2012 roku

Sąd Rejonowy w Złotoryi I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Agnieszka Banach

Protokolant : st. sekr. sądowy Łukasz Szliwa

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2012 roku w Złotoryi

na rozprawie

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko K. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. P. na rzecz powódki K. R. kwotę 110 złotych (sto dziesięć złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 20 lipca 2012 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 130 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje, aby pozwana K. P. uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotoryi) kwotę 136,07 złotych (sto trzydzieści sześć złotych siedem groszy) tytułem zwrotu nieuiszczonych w sprawie kosztów opinii biegłego.

UZASADNIENIE

Powódka K. R. wniosła o zasądzenie od pozwanej K. P. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) kwoty 110,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 czerwca 2012 r. do dnia wypłaty należnej kwoty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka podała, że dnia 16 maja 2012 r. zakupiła u pozwanej obuwie letnie na koturnie ze skóry za kwotę 110 złotych. Zakupione obuwie okazało się wadliwe, gdyż jej nogi nadmiernie się pocą. Dalej powódka wskazała, że w dniu 23 maja 2012 r. złożyła u pozwanej reklamację, która nie została przez pozwaną uznana w terminie 14 dni.

W odpowiedzi na pozew, pozwana K. P. wniosła o oddalenie powództwa w całości i o obciążenie powódki kosztami sądowymi. Podał, że zareklamowane przez powódkę obuwie wysłała do producenta, który następnie oddał obuwie do rzeczoznawcy. Podniosła także, że producent obuwia oddał reklamację i zwrócił jej obuwie z opinią rzeczoznawcy, wskazując że towar jest bez wad i zgodny z umową sprzedaży oraz że nie wykazuje nieprawidłowości produkcyjno – jakościowych, a pocenie się stóp nie wynika z wadliwości produktu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 16 maja 2012 roku powódka K. R. zakupiła u pozwanej K. P. obuwie damskie ze skóry na koturnie, o rozmiarze 37 firmy (...), za cenę 110 złotych.

dowód: okoliczność bezsporna.

W dniu 23 maja 2012 roku powódka reklamowała u pozwanej zakupione obuwie. Jako wadę obuwia wymieniła nadmierne pocenie się stóp oraz że obuwie wykonane jest z innego materiału niż podano w dokumencie zakupu.

Pozwana nie uznała reklamacji. Powołany przez producenta obuwia rzeczoznawca w specjalności obuwnictwo stwierdził, że obuwie wykonane jest prawidłowo z materiałów atestowanych i nie posiada wad ukrytych oraz że pocenie się stóp nie wynika z wadliwości produktu.

dowód: - zgłoszenie reklamacyjne (k. 6v.);

- opinia rzeczoznawcy z dnia 07.06.2012 r.(k. 7)

Pismem z dnia 12 lipca 2012 roku powódka oświadczyła, że odstępuje od umowy sprzedaży i wezwała pozwaną o zwrot ceny zakupionego obuwia.

dowód: - pismo powódki z dnia 12.07.2012 r. wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 10).

Zakupione przez powódkę obuwie nie jest w całości wykonane ze skór naturalnych, co ma wpływ na pocenie się stóp użytkownika. Obuwie posiada wady ukryte i jest niezgodne z umową.

dowód: - opinia biegłego sądowego W. S. (1) (k. 35-37).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w całości zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, gdyż pozwana w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedała powódce jako osobie fizycznej rzecz ruchomą tj. obuwie, w celu niezwiązanym z jej działalnością zawodową lub gospodarczą towar konsumpcyjny.

Spór w sprawie oparty był na dwóch zarzutach, po pierwsze że sprzedane przez pozwaną obuwie było wadliwe, a po wtóre że reklamacja nie została załatwiona przez pozwaną w ustawowym terminie 14 dni. W związku z tym przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie czy zakupione obuwie było wadliwe oraz czy pozwana ustosunkowała się do reklamacji w terminie 14 dni.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego ustawy sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową.

Artykuł 8 ust. 1 i 4 wyżej wskazanej ustawy reguluje przysługujące kupującemu uprawnienia z tytułu niezgodności towaru z umową. Zgodnie z tym artykułem kupującemu przysługuje żądanie nieodpłatnej naprawy lub wymiany towaru na nowy, chyba, że naprawa lub wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. W takim przypadku kupujący ma prawo żądać obniżenia ceny lub odstąpić od zawartej umowy.

Zgodnie z art. 4 ust 3 powołanej na wstępie ustawy towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Towar musi nadawać się do celu wyznaczonego przez jego zwykły użytek, pod którym należy rozumieć wszelki użytek, do którego może on być przeznaczony ze względu na posiadane cechy i właściwości. Niezdatność do określonego celu wystąpi, gdy towar nie będzie posiadał określonych cech koniecznych do użytku,

użycie nie przyniesie pożądanego efektu (zwykłego dla tego rodzaju towarów) bądź osiągnięcie zwykłego celu będzie wymagać niezwykłych (wyższych niż normalnych) kosztów. Towar winien także posiadać właściwości odpowiednie dla towarów tego samego rodzaju, niezależnie od ich powiązania z normalnym celem użytkowym ww. towarów. Zatem nie będzie zgodnym z umową towar nadający się do zwykłego użytku, ale nieposiadający innych właściwości, chociażby te nie wpływały na jego użyteczność odpowiadającą przeznaczeniu. Na podstawie powyższego za niezgodny z umową będzie uznany towar nadający się do założonego użytku, ale nie odpowiadający określonym wymogom estetycznym (komentarz M. P. LEX/e. 2003)

Zgodnie zaś z treścią art. 3 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilny, sprzedawca dokonujący sprzedaży w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany udzielić kupującemu jasnych, zrozumiałych i niewprowadzających w błąd informacji, wystarczających do prawidłowego i pełnego korzystania ze sprzedanego towaru konsumpcyjnego. W szczególności należy podać: nazwę towaru, określenie producenta lub importera, znak zgodności wymagany przez odrębne przepisy, informacje o dopuszczeniu do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, stosownie do rodzaju towaru, określenie jego energochłonności, a także inne dane wskazane w odrębnych przepisach. W piśmiennictwie przyjęto, że informację określoną w art. 3 ustawy należy traktować jako obligatoryjny, wynikający z ustawy element treści zobowiązania sprzedawcy, rodzaj ubocznego świadczenia, które winno być przez niego spełnione zgodnie z zasadami określonymi w Kodeksie cywilnym, w szczególności z art. 355 § 2, który przy ocenie należytego wykonania zobowiązania nakazuje stosować podwyższoną miarę staranności dla dłużnika wykonującego zobowiązanie w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Kwestia odpowiedzialności za informację nieprawdziwą bądź nierzetelną jest uregulowana także w samej ustawie o sprzedaży konsumenckiej, tj. za treść zapewnienia rozumianego zgodnie z postanowieniem art. 4 ust. 3 ustawy. W tym ostatnim przypadku odpowiedzialność sprzedawcy może być związana z niewystąpieniem w towarze określonych właściwości, o których sprzedawca poinformował (dotyczy zwykle cech pozytywnych) bądź wystąpienie właściwości, o których sprzedawca nie poinformował kupującego (dotyczy zwykle cech negatywnych).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że zareklamowane przez powódkę obuwie posiadało wady ukryte. Jak wynika bowiem z opinii biegłego sądowego W. S. (2) producent obuwia użył piktogramu o treści wskazującej, iż wewnątrz obuwia wykonane jest ze skór naturalnych, zaś z opinii biegłego wynika, że wewnątrz obuwia zostało wykonane z materiału sztucznego. Ponadto biegły w opinii podaje, że brak przepuszczalności pary wodnej (oddychalności) materiału syntetycznego użytego w przedmiotowym obuwiu ma duży wpływ na komfort użytkowania m. in. powodując pocenie się stóp.

Dokonując ustaleń w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego W. S. (2). W ocenie Sądu opinia ta jest pełna, jasna i oparta na właściwych kryteriach ocennych. Biegły W. S. (2) w swojej opinii wyjaśnił w sposób precyzyjny i logiczny na jakiej podstawie oraz co wziął pod uwagę wydając niniejszą opinię w sprawie.

Zdaniem Sądu powódka w niniejszej sprawie udowodniła, że zakupione przez nią u pozwanej obuwie jest niezgodne z umową albowiem została ona wprowadzona w błąd poprzez zapewnienie jej że obuwie jest obuwem skórzanym. Samo stwierdzenie pozwanej, że producent na obuwiu umieścił piktogram, z którego wynika że obuwie jest skórzane i że nie jest możliwe aby zaszła pomyłka, nie jest niewystarczające dla przyjęcia, że pozwana jako sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za zakupiony u niej przez powódkę towar.

Zatem można uznać niewłaściwy rodzaj materiału, z którego wyprodukowane zostały buty powódki za wadę produktu i to taką, której nie da się usunąć w trybie naprawy lub wymiany na nowy. Tym samym zdaniem Sądu powódka skutecznie odstąpiła od zawartej z pozwaną umowy sprzedaży.

W ocenie Sądu również i drugi zarzut zgłaszany przez powódkę, iż pozwana nie ustosunkowała się do reklamacji w terminie 14 dni był zasadny.

Stosownie do treści art. 8 ust. 3 powołanej powyższej ustawy jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie doprowadzenia towaru do stanu zgodnego z umową, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14, uważa się, że uznał je za uzasadnione.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynikało, że powódka w dniu 23 maja 2012 roku (tj. 7 dni od zakupu towaru) złożyła reklamację pozwanej wskazując w niej na niezgodność towaru z umową w postaci pocenia się stóp. Wobec czego pozwana zwróciła się do rzeczoznawcy o ustalenie czy powstałe w obuwiu wady wynikają z niezgodności towaru z umową czy też są następstwem niewłaściwego ich użytkowania przez konsumenta. Z treści opinii rzeczoznawcy wynikało, że została sporządzona ona dopiero 7 czerwca 2012 r. (k. 7). Wobec tego uznać należało, że już w dniu wydania przez rzeczoznawcę opinii, został przekroczony termin 14 dni od złożenia reklamacji.

Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę treść art. 8 ust.3 ustawy, brak reakcji sprzedawcy w terminie 14 dni od zgłoszenia żądania przez kupującego- jak miało miejsce w przedmiotowej sprawie, oznacza uznanie roszczenia za uzasadnione. Zatem brak odpowiedzi sprzedawcy na żądanie konsumenta należy uznać za wyrażenie zgody co do jego treści.

Podsumowując należy stwierdzić, że zakupione przez powódkę u pozwanej obuwi posiadało wady ukryte, a tym samym powódka miała prawo odstąpić w dniu 12 lipca 2012 r. od zawartej umowy i żądać od pozwanej zwrotu kwoty za zakupiony towar w wysokości 110 złotych.

Odsetki ustawowe Sąd przyznał na podstawie art. 481 kc tj. po upływie 7 dni od otrzymania przez pozwaną wezwania do zapłaty.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 110 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 20 lipca 2012 r. do dnia zapłaty, natomiast powódka domagała się niniejszym pozwem odsetek ustawowych liczonych od dnia 7 czerwca 2012 r., wobec czego Sąd oddalił powództwo w tym zakresie, o czym orzekł jak w pkt II wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 98 kpc. Na koszty procesu poniesione przez powódkę, która wygrała proces składa się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 złotych oraz kwota 100 złotych tytułem wydatków na opinię biegłego sądowego.

Sąd w pkt IV wyroku swoje rozstrzygnięcie oparł o treści przepisu art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i nakazał uiścić pozwanej, jako przegrywającej sprawę na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotorzy) kwotę 136,07 złotych tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów opinii biegłego, które tymczasowo zostały wypłacone ze środków budżetowych Sądu. Powódka uiścili na poczet opinii biegłego zaliczkę w kwocie po 100 złotych, natomiast koszt sporządzonej w sprawie opinii wyniósł kwotę 236,07 złotych.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.